

Diese Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalven des Zondags. Met abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franko door het gehele Rijk.
Prijzen, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

MAANDAG 4 JUNIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden orden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 5 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 2 Junij.

Van daag zullen de beraadslagingen worden geopend over de voorstellen van wet tot afschaffing van den eed op het gemaal. Wij wenschen vurig dat deze beraadslagingen niet slechts door bezadigheid, maar ook door onpartijdigheid, helen! in de laatste jaren is zij al te dikwerf bij velen vruchteloos verlangd.

Er was een tijd, dat in de Kamers samenwerking heerschte, dat er een gemoedelijke wisseling van gedachten plaats had met het doel om voor 't vaderland tot gewenschte resultaten te komen. Sinds 1848 is die stemming in de werkzaamheden der Kamer menigmaal gemist; maar vooral sinds April 1853 is daaraan ongelukkiger wijze in de meeste aangelegenheden volslagen gebrek geweest. De partijen zijn hoe langer hoe scherper tegen over elkander gaan staan, en de partij-quæstien hebben bijna alle anderen overheerscht. Het is blijkbaar geworden uit den gang der discussiën en uit de gevolgen waartoe zij geleid hebben, dat, bij de meeste politieke quæstien, die zich sinds 1853 hebben voorgedaan, niet zoo zeer de vraag gold wat die quæstie uit haren aard was en moest zijn, maar in plaats daarvan de vraag op den voorgrond stond, welk voor- of nadeel uit de quæstie voor de partijen zou kunnen voortvloeijen. En het antwoord op deze laatste vraag besliste over de verwerping of aanneming van menig voorstel. De gewichtigste belangen van het vaderland moesten voor partijbelangen onder doen. Dat is treurig, want dat is schadelijk zoowel voor de groote volksbelangen, als voor de konstitutionnele orde van zaken.

Wij drukken daarop, omdat wij niet zonder reden zijn, dat ook van de belangrijke quæstie van het gemaal partijzaak zal worden gemaakt, waarbij het groote belang voor vorst en volk op zij wordt geschoven. Heeft men vóór 1853 aan de konstitutionneelen het verwijt gedaan, dat zij van alles eene partijquæstie maakten; zij gaven er aanleiding toe ofschoon in verre na zoo erg niet als er verwijt goldt. Daarentegen heeft de zich noemende behoudende partij, die vóór 1853 geneigdheid had om zich bij de konstitutionneelen aan te sluiten, na 1853 de konstitutionneelen in de schaduw gezet, het verwijt tegen dezen gericht, dat zij zelve tot gedragslijn gemaakt, en schier niet meer gehandeld dan met het oog op partijbelang, ten naastenbij openbaarlijk, zonder zich naauwelijks de moeite te geven om ten minste de parlementaire convenances in acht te nemen.

Het gerucht zegt, dat men thans eene dergelijke nieuwe vertooning van partijzucht te wachten heeft tegen de wet tot afschaffing van 't gemaal. De Nederlander heeft al vast zijn best gedaan, om aan de beraadslagingen die rigting te geven, en er is zelfs in buitenlandsche liberale korrespondentie, die bij de niet liberale vrienden nu en dan te rade gaat, berigt, dat er onder de ministeriële leden der Kamer zijn, die zich daarop voorbereiden.

Wij hopen dat én de loopende geruchten én de uit den vrede gekomene berigten beide valsch zullen blijken te zijn, en dat men in de gewichtige omstandigheden, waarin Europa verkeert, het goede Nederlandsche volk niet zal bezigen tot slagtoffer van partijwisten. Het zou zeer ongeraden zijn. Men gelieve niet te vergeten, dat eene financiële quæstie als deze eene prikkelbare politieke quæstie is, en dat, zoo er al gelegenheid is om zich vrolijk te maken over de veranderde zienswijze der Regering, die vreugde evenwel niet kan of mag worden gebracht voor rekening van het volk, hetgeen aanstonds zal plaats hebben, als men onder voorwendsel van het ministerie te kastijden, de roede zou doen neervallen op den rug van onze bevolkingen.

Vervolg van het Verslag van het onderzoek in de afdeelingen der Kamer nopens het wetsontwerp tot regeling van het Lager en Middelbaar Onderwijs:

Voor het algemeen belang is de loslating van een band, welke bij de grondwetsherziening van 1848 nog behouden bleef, verre van wenschelijk. De behoeften van onzen nijverheidsstand vorderen een naauwlettend oog en beperkende voorschriften voor hen, die in dien stand aan het

opkomend geslacht de technische bekwaamheid en den kunstmaak moeten mededeelen, welke bij onze werklieden in menig vak nog zoo veel te wenschen overlaten. Men kan slechts dan de belangen der staat en de noodzakelijkheid der aankweeking van bekwame stuurlieden, te denken om zich te overtuigen, dat niet een iegeljk de eenige beoordeelaar kan zijn van zijne bevoegdheid om scholen van dien aard op te rigten. Bezwaarlijk kan men zich al de misbruiken en ontduikingen ook van de thans voorgestelde wetsbepalingen voor den gerst brengen, die het gevolg der daaruit voortvloeiende nieuwe uitbreiding van het gebied van het hooger onderwijs zouden zijn. Allelei lieden zullen allerlei scholen voor landhuishoudkunde, handel en scheepvaart, allerlei ambachts-, kunst- en gymnastische scholen voor leerlingen, ook van zeer jeugdigen leeftijd, kunnen oprigten, welke als inrigtingen van hooger onderwijs zullen moeten doorgaan, en in welke, strijdig met de bedoeling der Grondwet, de jeugd niet zal kunnen gevrijwaard worden tegen den invloed van onbekwaamheid en onredelijkheid.

Het argument, op bladz. 3 der memorie van toelichting gebezigd, om te betoogen, dat de Regering geen anderen weg kon inslaan, bewijst te veel. Het komt daarop neer, dat vermits tijdens de grondwetsherziening de scheikunde, de delfstofkunde en andere wetenschappen, die op hetgeen men toen onder den algemeenen naam van industrijscholen begreep, hoofdzakelijk zijn, als vakken van hooger onderwijs werden beschouwd, daarin ook voortaan geheel vrij onderwijs moet kunnen gegeven worden. Maar ook wis- en natuurkunde, ook geschiedenis, ook Nederlandse taal behoorden destijds tot de vakken van hooger onderwijs. Het is dus niet de vakken van hooger onderwijs, maar de vakken van lager onderwijs, die de Regering het diepste in de beginselen van onder het lager en middelbaar onderwijs te begrijpen. Alle kundigheden, waarvan de mededeeling, zoodra zij naar de vatbaarheid en behoeften van jeugdiger leeftijd beperkt wordt, binnen den kring ligt van lager en middelbaar onderwijs, zijn de vruchten van wetenschappen, welke, wanneer zij worden voorgedragen om den weg tot academische graden te openen, tot het hooger onderwijs behooren. Er is nog meer. De grondwetgever bezat in 1848 een leiddraad voor hetgeen als hooger onderwijs moest worden aangemerkt in het organiek besluit van 2 Augustus 1815. Men moet aannemen, dat hij den daar gestelden regel, volgens welken het hooger onderwijs ten doel heeft om tot «eene geleerden stand» in de maatschappij voor te bereiden, voor oogen heeft gehad; en dat dit ook tot rigtsnoer heeft gestrekt, toen bijv. in de artt. 23 en 62 der gemeentewet bepalingen werden gemaakt omtrent de onderwijzers voor het lager en middelbaar onderwijs en omtrent de hoogleeraren en lectoren bij instellingen van hooger onderwijs. De slotsom is derhalve, dat de wetgever thans volkomen vrij is, om aan het middelbaar onderwijs de aangeduide meerdere uitbreiding te geven.

§ 3. Eene derde hoofdvraag bestond daarin, of de inrigting, die volgens het wetsontwerp aan het openbaar middelbaar onderwijs zou worden gegeven, bijval verdiende. Bij de behandeling dier vraag moest men wel de overtuiging uitspreken, dat de inrigting van het middelbaar onderwijs in het wetsontwerp in 't geheel niet geregeld wordt, zelf niet binnen den zeer beperkten omvang welke daarbij aan dezen tak wordt toegekend. Art. 1 spreekt van de vakken van middelbaar onderwijs; in art. 4 en eenige volgende wordt van openbare middelbare scholen, telkens in verband met de lagere, gewag gemaakt, maar nergens worden zij bepaald aangeduid, en ongevoelig verliest men het spoor van hetgeen een van de voorname onderdeelen der wet moest uitmaken. In zoo verre voldoet dus de wet in geenen deele aan het voorschrift van het tweede lid van art. 194 der Grondwet.

Naar veler gevoelen is het zeer te betreuren, dat de Regering aan het middelbaar onderwijs zoo weinig gezette aandacht heeft gewijd. Tot dusverre is daarvoor van gouvernementwege niets of nagenoeg niets gedaan en werd deze tak aan de bijzondere nijverheid overgelaten. Zoo men niet wil, dat onze natie in zeer belangrijke opzichten meer en meer bij andere volken achtersta, moet aan die verwaarloozing een einde worden gemaakt, en ook van

regeringwege aan het middelbaar onderwijs de zorg gewijd worden die het zoo zeer verdient.

Eene wet op het middelbaar onderwijs zou, om te doen aan de bestaande behoeften, onder anderen de vraag moeten beantwoorden, wat te dien aanzien door de gemeenten, wat door de provincie, wat door den Staat moet worden gedaan. Het spreekt van zelf, dat omtrent het openbaar middelbaar onderwijs zulke algemeene verplichtingen niet kunnen worden opgelegd als omtrent het openbaar lager onderwijs. Het laatste alleen moet, volgens de Grondwet, op eenen voldoende voet worden gegeven. Maar toch schijnt het allezins betwistbaar, dat dit punt zoo geheel fakultatief mag worden gelaten, als volgens het wetsontwerp het geval zou zijn. Er waren leden, die het voor gemeenten van een bepaald aantal leden zielen verplichtend gesteld wilden hebben, om of bij het lager onderwijs in de daarvoor bestemde scholen middelbaar onderwijs te doen geven, of afzonderlijke middelbare scholen op te rigten. Zij zagen alleen daartegen een schier onoverkomelijk bezwaar in de bepaling van art. 6, dat de gemeente in al de kosten ook van haar middelbaar onderwijs voorziet. Maar dit bezwaar ligt niet in den aard der zaak en is in eene meer uitgebreide wet op het middelbaar onderwijs uit den weg te ruimen. Het voorschrift ware te geven, dat, zoo al niet de Staat, dan toch de provincie, binnen zekere grenzen, de gemeenten in de oprigting en het onderhoud van middelbare scholen, ook buiten het geval van onvermogen, te hulp zou kunnen komen. Er zouden van overheidswege model-scholen voor het middelbaar onderwijs tot stand te brengen zijn, bestemd om navolging op te wekken en eenen maatstaf van maatneming ook bij de bijzondere instellingen van dien aard levendig te houden. Van staatswege zouden wellicht bepaalde aanmoedigingsmiddelen voor het middelbaar onderwijs kunnen worden verstrekt. De wetgeving van andere landen, ook de belgische wet op het middelbaar onderwijs van 1 Junij 1850, zou wellicht in dit en dergelijke opzichten tot voorbeeld kunnen strekken.

Nog één punt zou bij eene goede regeling van het middelbaar onderwijs niet uit het oog mogen worden verloren; dit namelijk, dat het toezigt op dat onderwijs afgescheiden behoort te zijn van het toezigt op het lager onderwijs. De personen, die de meeste geschiktheid bezitten om het toezigt op het lager onderwijs uit te oefenen en den bloei daarvan te bevorderen, kunnen in den regel niet geacht worden tot het vervullen derzelfde taak ten aanzien van het middelbaar onderwijs bevoegd te zijn. Voor die laatste taak worden, vooral wat het technische deel van het onderwijs betreft, bepaalde kundigheden vereischt, slechts in 't bezit van weinigen dergenen, die voor de betrekking van schoolopziener in aanmerking komen.

§ 4. Vermits, gelijk uit het voorafgaande blijkt, de voorgedragene wet geacht kan worden alleen de regeling van het lager onderwijs te betreffen, was het een vierde hoofdpunt van beschouwing, of aan die regeling de lof van volledigheid toe te kennen is. Algemeen moest men ook deze vraag ontkennend beantwoorden. Allen kwamen daarin overeen, dat de wet zeer groote leemten heeft, en velen konden niet onteinen, dat inzonderheid uit dien hoofde het wetsontwerp, als een geheel beschouwd, op hen eenen zeer ongunstigen indruk heeft gemaakt. Die leemten zijn zelfs zoo menigvuldig en in 't oog vallend, dat men het bestaan daarvan, na al wat sedert eene reeks van jaren hier te lande over de wetgeving op het lager onderwijs is verhandeld, onverklaarbaar zou moeten noemen, indien de memorie van toelichting niet eenigermate de oplossing gaf. Daaruit blijkt, dat de Regering geenszins beoogd heeft het onderwerp in zijnen geheel omvang bij wet te regelen (bladz. 5); maar bepaalde punten, die zij daarvoor vatbaar acht, aan nader vast te stellen reglementen wil overlaten.

Dit nu kon men niet goedkeuren. De Grondwet heeft, toen zij regeling der inrigting van het openbaar onderwijs door de wet voorschreef, en ook bepaalde punten aanwees, die ten aanzien van het bijzonder onderwijs wettelijk moeten geregeld worden, niet anders dan een volledige regeling kunnen bedoelen. Al liet het zich aannemen, dat de wet op het lager onderwijs niet in alle

hijzonderheden van ieder daartoe behoorend onderwerp treden kon, en dat sommige daarbij vastgestelde beginselen later bij eenen algemeenen maatregel van inwendig bestuur in toepassing konden worden gebragt, dan mogt toch hier, evenmin als elders, aanleiding worden gegeven, dat het uitvoerend gezag de grenzen zijner bevoegdheid overschreed. Aan de taak des wetgevers mocht niet worden onttrokken, wat uit zijnen aard tot het gebied der wet behoort. De beginselen der wet konden door reglementaire voorschriften worden toegepast, maar deze moesten steeds op die beginselen steunen, daaraan hunnen oorsprong ontleenen: zij mochten niet aanvullen wat aan de wet ontbreekt. Enkele leden slechts ofschoon de juistheid dezer beginselen erkennende, meenden, dat men zich daarbij voor overdrijving wachten moest. Anders zou het gevaar ontstaan, dat zuiver reglementaire voorschriften in de wet opgenomen wierden, en dat later, naar mate de noodzakelijkheid tot het brengen van verbetering in die voorschriften door de ondervinding werd aangewezen, de wet telkens zou moeten gewijzigd worden; waardoor zij allengs een onzamenhangend geheel zou vormen.

De regering beroept zich in de memorie van toelichting, tot regtvaardiging van haar stelsel om veel aan reglementen over te laten, op het voorbeeld der schoolwet van 1806. Zij zegt, dat het nut der toen gevolgde handelwijze herhaaldelijk gebleken is. Wel verre van dit te kunnen toestaan, acht men het een hoofdgebrek in de wet van 1806, dat zij over gewichtige punten het stilzwijgen bewaart, en zoowel door geheel haar samenstel als door de uitdrukkelijke bepaling van art. 21, aan het uitvoerend gezag zoo veel te regelen overliet. Juist ten gevolge daarvan is in lateren tijd zoo luide geklaagd, dat van den oorspronkelijken geest dier wet afgeweken en zij al meer en meer verwrongen werd. De wet van 1806 heeft er zelfs toe bijgedragen, dat, gelijk het in 1844 werd opgedrukt, hier te lande ook ten aanzien van het lager onderwijs, allengs eene door koninklijke besluiten binnengange orde van zaken gewestigd werd.

Bij de opstelling der leemten, die het wetsontwerp met opzigt tot de regeling van het lager onderwijs aanbiedt, kwamen voornamelijk de volgende punten ter sprake, op de meeste waarvan men nog nader bij de meer bepaalde overweging der artikelen van het wetsontwerp teruggekomen is.

I. Het gemis van alle bepalingen omtrent de opleiding der onderwijzers. Dit vooral moest als eene hoofdzaak worden beschouwd. De hoop aan de kracht van ons openbaar volksonderwijs, seide men, rusten op de waardij der onderwijzers. Vele ander vraagstukken omtrent de aan het lager onderwijs te geven rigting en de daarbij te volgen beginselen kunnen als van ondergeschikten aard worden beschouwd, zoo slechts zekerheid bestaat, dat het lager onderwijs des volks over het algemeen aan kundige, geschikte, ijverdienstig gestemde onderwijzers is toevertrouwd, en die zekerheid laat zich niet verkrijgen; zoo niet van overledigwege voor de aankweeking van zulke onderwijzers zorg wordt gedragen. De Staat wijst aanzienlijke geldsommen aan voor de opleiding dergenen, die in lateren leeftijd ter zee of te land het vaderland en zijne belangen moeten helpen beschermen, of als ingeniënen den natuurlijken vijand van onzen bodem te keer gaan. Zou zich niet eene dergelijke zorg tot hen moeten uitstrekken, die hun leven wijden aan het bestrijden van genen anderen, niet minder geduchten vijand: de onwetendheid? Zoo de grondwetgever het openbaar onderwijs tot een voorwerp van de aanhoudende zorg der Regering heeft verheven, zal daarbij wel in de eerste plaats aan het onderwijzend personeel moeten worden gedacht. Wel verre dat de wet de aankweeking van goede onderwijzers zou bevorderen, strekt zij veeleer om die tegen te gaan. Nu reeds draagt men in sommige streken zeer over gefrek aan goede hulponderwijzers; bijzondere omstandigheden, zoo als de plaatsing van een aantal jongelieden, die zich aan den onderwijzersstand toewijden, bij het vak der telegraphie, hebben daartoe medegewerkt. Maar dat gebrek zou zeer groot worden, indien voortaan, zoo als art. 15 van het wetsontwerp schijnt mede te brengen, niemand, ook niet als hulponderwijzer, aan het onderwijs der jeugd zou kunnen deelnemen, dan na eene acte van bekwaamheid verkregen te hebben. De gewone oeffenscholen voor den aankomenden onderwijzer zou zoo doende gesloten worden.

Naar het oordeel van verscheidene leden behoorende in de aangekondigde leemte te worden voorzien door, op het voorbeeld van art. 16 van het ontwerp van 1849, de bepaling in de wet op te nemen, dat van staatswege eene of meerdere kweekscholen voor schoolonderwijzers worden onderhouden. Zij wezen daarbij op de goede vruchten, die de Haarlemsche kweekschool, vooral in een vroeger tijdperk heeft opgeleverd. Anderen durfden niet zoo bepaald voor de oprigting van zulke kweekscholen verklaren. De wetgever zou, door die oprigting te bevelen, het pedagogisch vraagpunt beslissen, of het beter is den aankomenden onderwijzer op eene daarvoor afzonderlijk aangelegde kweekschool te vormen, dan wel hem op de lagere school zelve, onder het toezicht van eenen bekwaamen hoofdonderwijzer, door het

practisch geven van onderdicht, met studie in tusschenuren gepaard, op te leiden.

Maar ook in de regering meende, dat de vestiging van eigenlijke kweekscholen niet de voorkeur verdient, had zij in haar wetsvoorstel het stilzwijgen niet moeten bewaren omtrent de pligten, hetzij van den Staat, hetzij van enige andere officie, om voor de aankweeking tot den onderwijzersstand zorg te dragen. Door het verleenen van beurzen en op velerlei andere wijze kon die aankweeking worden bevorderd. Daartoe en tot het opwekken van eenen loffelijken nijdver onder de onderwijzers zouden, volgens sommigen, in elke provincie eene of meer modelscholen moeten worden opgericht, die het midden hielden tusschen eene eigenlijke kweekschool en eene gewone lagere school. Zij zouden in grotere gemeenten of in openbare gestichten te vestigen zijn, en indien daarbij een talrijk onderwijzerspersoneel werd geplaatst, andere scholen door den tijd van bekwaame hoofden kunnen voorzien. Men wilde met andere woorden de *écoles primaires supérieures*, die men in België kent en gedeeltelijk nog een overblijfsel zijn van de schoolinrigting aldaar tijdens de vereeniging met Nederland, naar onze behoeften gewijzigd, hier overplanten. Welligt zou ook iets dergelijks in aanmerking komen, als men sedert eenige jaren, in navolging van Noord-Amerika, te Groningen heeft beproefd. In die akademiestad worden eenmaal 's jaars de onderwijzers van een bepaald distrikt verzameld om voordragten van hoogleeraren en anderen over onderwerpen van onderwijs en opvoeding aan te hooren, en genieten dan degenen, die aan deze lessen deelnemen, vergoeding van reis- en verblijfskosten.

II. Het gemis van doeltreffende bepalingen omtrent het examen der onderwijzers. Hangt, zoo als straks werd aangemerkt, de toekomst van het volksonderwijs vooral van de waardij der onderwijzers af, dan behoort de wetgever ook zorg te dragen, dat voortaan niemand aan het hoofd eener school kunne optreden, dan die blijken heeft gegeven de daarvoor vereischte bekwaamheid te bezitten. In een streng onderzoek van ieder, die zich aan den onderwijzersstand wijden wil, ligt de eenige afdoende waarborg, dat de schooljeugd voortaan nergens het slagtoffer worden zal van onkunde en ongeschiktheid. Die waarborg nu ontbreekt in de wet, welke geene afdoende, behoorlijk uitgewerkte voorschriften op dit punt behelst, en, zoo als nog nader bij de behandeling van art. 18 zal worden aangetoond, veeleer de strekking heeft om een zeer laag peil van kennis en bekwaamheid voor de onderwijzers in 't algemeen te doen aannemen. (Wordt vervolgd)

De Berigten omtrent de verwarring in het paleis der tentoonstelling te Parijs, worden, wat Nederland betreft, dank zij de zorg en de bemoeijenissen van hen, die door onze Regering aldaar, tot behartiging van de belangen van de Nederlandsche inzenders zijn aangesteld, van dag tot dag geruststellender. Was op den dag der opening, Nederland, na Engeland en België, het verst gevorderd, thans vernemen wij, dat onder anderen, de kisten door de Nederl. Handel Maatschappij ingezonden, en die onder honderde listen van andere natiën verspreid waren geraakt, zijn bijeen gebragt, en dat men ijverig bezig is die te ontpakken en de voorwerpen te rangschikken en te regelen. Algemeen en bij herhaling wordt het bejammerd, dat de plaatsruimte aan Nederland, zoo in het hoofdgebouw als in de nevengebouwen, toegekend, in verhouding tot de toegezondene voorwerpen, zoo beperkt is. Maar daarom is het te meer te bejammeren, dat enkele inzenders het doel eener algemeene wereldtentoonstelling hebben miskend, en meer en wel gelijksoortige voorwerpen hebben gezonden, dan voor eene soortgelijke tentoonstelling doelmatig is. Zij hebben daardoor niet alleen de toegestane ruimte verengd, maar daarenboven voor anderen beperkt. Onder de Nederlandsche ten toon gestelde voorwerpen verdienen vooral onderscheiding de tapijten van den heer Heukensfeldt, uit België en van de koninklijke fabriek te Deventer (directie van de heer R. Kroonburg); de kunstig bewerkte predikstoelen van L. Venneman te 's Hertogenbosch, en van P. J. Cuypers en F. Stoltzenberg, te Roermond; ook houden de ingezonden voorwerpen van de heeren P. van Vlissingen en Duijk van Heel en van Enthoven en van de Heus, het ingezondt tafelgoed (damast); het touwwerk, linnen, onderscheidene rijtuigen en niet minder het zilwerwerk, de eer van Nederland bij die tentoonstelling krachtig op. Wij ontvangen de gunstigste berichten omtrent de ijver en volharding die zij, welke de belangen der Nederlandsche nijverheid te Parijs behartigen, in het werk stellen. Inzenders, die vrijen toegang verlangen, behoeven zich slechts aan den agent voor Nederland te wenden.

Bovenstaand gunstig berigt moet echter niet doen vermoeden, dat de algemeene verwarring bij de Parijsche tentoonstelling een einde heeft genomen. Het zij verre. Het loaal is ongeschikt, vooral door warmte en door stof. Wekelijks vergaderen daarom de gedelogeerden der onderscheidene natiën, bij den heer Rothschild, commissaris van Oostenrijk, om tegen dezen of genen maatregel

van de Fransche commissie te protesteeren, gelijk van onze zijde bij den aanvang is geïntendeerd tegen het uitpakken van eenige kostbare voorwerpen, uit hoofde der stof, die alles binnen weinige minuten bedekte. De Engelsche en Duitsche bladen beijverden zich thans de gebreken der Parijsche tentoonstelling aan den dag te brengen en te hekelen. (H.)

Den 30sten heeft voor de korrekcioneele regtbank te Antwerpen de zaak gediend van de onlangs plaats gehad hebbende botsing aan boord van de *H. Liduina*. De eerste stuurman van het schip Esschel Decker is veroordeeld tot eene maand gevangenisstraf en 16 francs boete en de matroos Eduard Andes tot 18 maanden gevangenis en 16 francs boete.

Z. M. heeft benoemd tot burgemeester der gemeente Peize H. J. Hulst, en tot ontvanger der in- en uitgaande regten en accijnsen aan het grenskantoor de Knalutte (Overijs-el), G. J. van Oort.

Ten gevolge eener uitnodiging van de Fransche regering zijn van wege het hoofdbestuur der Hollandsche Maatschappij van Landbouw, voor Nederland, toeleden der jury, ter gelegenheid van den aanstaanden wedstrijd voor den landbouw te Parijs benoemd, de heeren: Mr. A. H. van Wickevoort Crommelin, te Beikenrode bij Haarlem, en P. J. baron van Pallandt, op Duinrel onder Wassenaar bij 's Gravenhage; welke beide heeren zich die benoeming hebben laten welgevallen.

In aanmerking nemende, dat het toenemend aantal stoomtuigen en de veiligheid der ingezetenen vorderen, het onderzoek dezer werktuigen en het toezigt op hun gebruik aan ambtenaren op te dragen, welke hunne zorg voortdurend aan dit onderwerp wijden; heeft Z. M. bij besluit van den 24sten Mei bepaald, dat het onderzoek der stoomtuigen, welke niet onder het onmiddellijk beheer der departementen van binnenl. zaken, marine of oorlog gesteld zijn, en het toezigt op hun gebruik, worden opgedragen aan drie vaste ambtenaren, met rang van inge eerste of tweede klasse of dien van aspirant-ing. en staan zullen onder de onmiddellijke bevelen van den min. van Binnenl. Zaken; dat hunne jaarwedden is bepaald voor een ing. eerste kl. op f2000; voor een ing. tweede kl. op f1500, voor een adsp. ing. op f900, benevens een abonnement voor bureaukosten f250 niet te boven gaande en dat zij ten aanzien van de vergoeding voor reis- en verblijfskosten, worden geëngesteld in de 4de kl. van het tarief. Dit besluit wordt gerekend met den 1sten April jl. in werking te zijn getreden.

De stand der agio op de drie hoofdplaatsen van Java was op 1 Maart als volgt:

	Batavia.	Samar.	Soerab.
	Duiten.	Duiten.	Duiten.
Voor den Nederlandschen gulden . . .	120	122	120
„ een twee en een-half gulden stuk . . .	300	300	300
„ „ drie gulden stuk	360	360	360
„ „ gouden Willem	1200	1210	1200
„ „ halven dito	600	600	600
„ „ receptis ad f1	119	120	120
„ „ gouden Spaanschen dubloen	5220	5280	4800
„ „ Mexikaanschen dito	4800	4800	4800
„ „ gouden dukaat	720	800	780
„ „ Spaansche mat	360	360	348
„ „ Mexikaanschen dollar	343	343	—
„ „ Sikka ropij	—	120	—
„ „ vijf frank-stuk	250	240	—

— Uit Bezoekie wordt gemeld dat de afgelopen maand Februarij zich gekenmerkt heeft door aanhoudende en zware regens, waardoor over de geheele residentie heen, zoo wel aan de bruggen en dammen als aan de plantsoenen min of meer belangrijke schade is toegebracht geworden.

Zoo is o. a. in het regentschap van dien naam gedurende de maand Februarij, het gewas vernield van negen en 104 bouws sawas en ruim 38 bouws tagalvelden, terwijl 12 grootere en kleinere dammen en 6 bruggen gedeeltelijk door het water medegesleept, gedeeltelijk zwaar beschadigd zijn geworden.

De afdeeling (thans residentie) Probolinggo is door overstromingen mede zwaar geteisterd geworden.

Ook het distrikt Phaïon heeft in deze watervloeden moeten deelen.

Deze overstromingen hebben zich ook uitgestrekt tot de distrikten Tongas, Padjarakan Kraksaan en Djaboong, zoo zelfs dat het water van 1 tot 2 voeten hoog den grooten postweg bedekte.

In Cheribon, Banjoemaas, enkele afdeelingen van Bagelen, van Madioen, Patjitam en Sumatra's Westkust heerschten in Februarij nog koorts, die hier meer dan minder hevig optrad, en in de Preanger Regentschappen een epidemisch karakter hadden. Gevallen van cholera waren voorgekomen in Japara; eenige afdeelingen van Bagelen, te Soerakarta, Klatten (waar sedert 15 Februarij geene nieuwe gevallen waren voorgekomen) en Djocjakarta.

	1 JUNIJ 44 u. geb.	2 JUNIJ 44 u. geb.	3 JUNIJ 44 u. geb.
Nederl. Werkel. Schuld a 2 1/2 pCt.	63 1/2	63 1/2	63 1/2
Dito dito a 3 pCt.	75 1/2	75 1/2	75 1/2
Dito dito a 4 pCt.	92 1/2	92 1/2	92 1/2
Amsterd. Wisselk.	90	90	90
Handel-Maatschappij	127 1/2	127 1/2	127 1/2
Haarlemmermeer	5	5	5
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Holl. Spoorw.-M.	92	92	92
Obligatiën	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Maatschappij van Weld.	4	4	4
Aand. Ned. Bank	125	125	125
België	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Dito bij Rothschild	5 1/2	5 1/2	5 1/2
Frankrijc, Obligatiën	3 1/2	3 1/2	3 1/2
Spanje, Onbep. Stukken	18 1/2	18 1/2	18 1/2
Dito	37 1/2	37 1/2	37 1/2
Dito Binnel. a 6 pCt.	30 1/2	30 1/2	30 1/2
Coupon-Bewijzen	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Amerikaan. Schuld	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Portugal, te Londen	39 1/2	39 1/2	39 1/2
Dito Uitgestelde	39 1/2	39 1/2	39 1/2
Russl. bij Hope 1798 en 1816	102 1/2	102 1/2	102 1/2
Dito 1828 en 1839	101 1/2	101 1/2	101 1/2
Cert. bij dito 1828 en 1839	87 1/2	87 1/2	87 1/2
Dito bij Hope	77 1/2	77 1/2	77 1/2
Dito bij Sieglitz a 6 pCt.	76 1/2	76 1/2	76 1/2
Dito bij 5de Serie	4 1/2	4 1/2	4 1/2
Certifikaten te Hamburg	5	5	5
Inschrijving in Assignat.	6	6	6
Certifikaten van dito	6	6	6
Rogelscheidtsen	65 1/2	65 1/2	65 1/2
Polen, Wisselk.	65 1/2	65 1/2	65 1/2
Dito Aand. 1850 fl. 500	61 1/2	61 1/2	61 1/2
Oostenrijk, Wisselk.	31 1/2	31 1/2	31 1/2
Dito Nieuw 1847	31 1/2	31 1/2	31 1/2
Dito 1850 en 1852	74 1/2	74 1/2	74 1/2
Dito Nieuw 1850	74 1/2	74 1/2	74 1/2
Dito 1854 a 5 pCt.	74 1/2	74 1/2	74 1/2
Ween. Bank bij Golln	5	5	5
Dito 1854 a 5 pCt.	5	5	5
Aand. met Loting fl. 250	207 1/2	207 1/2	207 1/2
Nieuwe dito 1854	207 1/2	207 1/2	207 1/2
Pruss. Aand. 1854	207 1/2	207 1/2	207 1/2
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	2 1/2	2 1/2	2 1/2
Dito Orig.	2 1/2	2 1/2	2 1/2
Napels, Cert. Lami en Bouwer	5	5	5
Densmarken, Leen. te Lond.	5	5	5
Louisiana bij Hope	101	99 1/2	99 1/2
Braziliën	5	5	5
Dito 1843	5	5	5
Mexico	20 1/2	20 1/2	20 1/2
Dito Onbepaalde	20 1/2	20 1/2	20 1/2
Peru	62	62	62
Grenada, a 2 1/2 pCt.	16 1/2	16 1/2	16 1/2
Dito Uitgestelde	6	6	6
Equador, a 4 pCt.	3 1/2	3 1/2	3 1/2
Venezuela, a 2 1/2 pCt.	3 1/2	3 1/2	3 1/2
Dito Uitgestelde	3 1/2	3 1/2	3 1/2
Grieken, te Londen	8	8	8
Nat. Met. 65 1/2, 66, 65 1/2; Sieglitz 5 pCt.	81 1/2	81 1/2	81 1/2

Met uitzondering van Oostenrijksche fondsen, welke bij levensdigen handel, hooger te plaatsen waren; overigens betekende omzet noch variatie iets meldenswaardig.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs 2/m. / 56½	Livorno 2/m. / 39½
zigt 56½	Napels 36
Bordeaux 2/m. / 56	Petersburg 1.74
zigt 56½	Weenen 6 w. / 28
Madrid 3/m. / 243	Augsburg 35½
Cadix 243	Frankfort 100
Seville 240	Hamburg 2/m. / 35½
Bilbao 241	zigt 35½
Lissabon 41½	Londen 2/m. / 11.80
Porto 41½	zigt 1185 11.87½
Genoa 2/m. / 46½	Rotterdam 1

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 2 Junij.

Overzicht der Week.

KOFFIJ. Hierin is geene de minste verandering te vermoeden; hoewel het gebleken is, dat door de wederom zeer aanzienlijke afleveringen van Java, in de voorgaande maand, de disponible voorraad zeer is verminderd.

THEE. Blijft alleen maar voor Consumtie te plaatsen.

TABAK. Zeer vast prijshoudend met aanhoudende omzettingen in de tweede hand.

SUIKER. Ruwe blijft willig gestemd. Van Java zijn verkocht 530 kranjans N° 15½ a f 32½, alsmede zeilende per schip Cortgens 2600 stuks tot f 4 onder middelprijzen der Mei-Verling. — Van Surinaamsch zijn in veiling verkocht 437 vaten, 29 kwart vaten en 24 kisten van f 23½ tot 26½, zijnde f 4 boven de marktwaarde, in welke verhouding ook nog enkele partijtjes uit de hand zijn afgesloten. — Geraffineerd voor Uitvoer. Tot onze voorgaande prijsopgaven hebben er belangrijke omzettingen plaats gehad, zoowel voor dadelijk als op levering. — De kooplust blijft geregeld aanhouden.

SPEKKRIJEN onveranderd. Noten N° 1. 158 cs., N° 2 148 cs., N° 3. 112/115 cs. — Foisie 140 cs.

RIJST. Hierin bepaalde zich de omzettingen tot het uitvoeren van eenige binnenlandsche orders; alléén zijn uit de eerste hand afgedaan 865 balen Ongepeld Java tot fiksche prijs; men noteert Gep. Aracan f 10½; Gep. Java f 11 a f 11½; Voorloop, Java f 13½ a 14 en Tafel f 16½.

FRUITEN vast. In veiling zijn verkocht: 300/1, 400/2 kistjes Muscadet Rozijn in lagen f 31½ a 32; 43 balen Malaga Schillen f 8½ a 10½; 20/1, 10/2 fusten Malaga Olie f 55; 10 fusten 1851er Krenten f 33 opgehouden, alsmede diverse andere kleinigheden.

POTASCH. Zeer weinig kooplust.

VERZWAREN. Indigo 45 kisten Java vonden voor exportnemers tot zeer vaste prijzen. — Cocksallie. 10 kisten Java eerste soort hebben voor export-kopers gevonden. — Verf. Van St. Domingo Camp. werden kleine partijtjes tot vorige prijzen verhandeld, zoo mede van Laguna vonden kopers; 30 ton Tampico Geel a f 4½ en 10 ton Cuba Geel a f 6. — Harst zonder handel, sounteneeren zich ten volle de prijzen. — Terpentijn-Olij wordt op f 23 eerste hand voor Amerik. gehouden. — Zwaart zonder handel; 2600 Cantaros werden van Gergunte aangevoerd, zijn echter nog niet aan de markt. — Salpeter. 230 balen Oost-Ind. zijn tot vorige prijs verkocht. — Meekrap blijft gevraagd, de handel daarin was tamenlijk uitgebreid; prijzen zeer vast.

STERKE DRANKEN. Genever 100 % eerste soort f 23½, tweede soort f 22. — Moutwijn 91 % f 18 pr. vat a kont.

METALEN. Banca-Tin. In het begin dezer week zijn 700 blokken tot f 66 afgesloten, terwijl men gisteren 100 blokken met f 66½ betaald heeft. — Ruw Koper wordt vast op prijs gehouden, zonder omzet.

KATOEN. Met zeer levendige vraag naar Noord-Amerikaansch, door beperkten voorraad bepaalden zich echter de omzettingen slechts tot ca. 250 pakken, waarvoor hoogen prijs besteed werden.

VERWAAREN. Talk en Smear onder de hand tot verlagende prijzen afgegeven. De groote voorraad in Engeland heeft de houders tot verkoopen seer inschikkelijk gemaakt. — Traan zonder voorraad. — Ansjovisch. De berichten over de vangst blijven nog altijd onzeker, zoodat er nog geene bepaalde prijzen zoowel van nieuwe als van jarige op te geven is.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 1 Junij. Rogge. Werd in de laatste dagen voor verzending bij partij gekocht; hetwelk eene kleine prijsverhoging ten gevolge had. De stokers kochten slechts kleinigheden voor hunne behoefte. Men noteerde: 149/2 & gedr. Deensche f 32½ 6/w.; 147½ & Rostok. f 313 1/m.; f 316 1/m.; 144/2 & Archangel f 328 6/w.; 149/2 & Rostok. f 318, 220 6/w.; 147½ & Pommer f 314 6/w.; bovendien zijn een paar partijtjen ligt beschadigde Deensche wegende 115, 117 en 118 & Poolse van f 260 tot 271 en f 274 met 4½ % voor veilingkosten opgeruimd.

Gerst. Fijne ongedroogde werd wel zoo laag afgegeven, terwijl grove en gedroogde op vorigen prijs geblaven is. De volgende verkoopen werden bekend: 136/2 & Deensche f 210 6/w.; 128/2 & gedr. Deensche f 220 6/w.; 128/2 & Zweedsche f 195 6/w.; 130/2 & gedr. dito f 224 6/w.

Moutwijn. Door veelvuldige vrrag steeg gepasscerden Zaturdag de marktprijs op f 17½ en Dingsdag op f 18; Woensdag was er alzoo een redelijke handel; volgende dagen met minder vraag.

Jenever f 22.50; Amst. Proef f 23.75.

MIDDELBURG, 31 Mei. Puike Zeeuwse Tarwe f 15, puike Walchersche dito f 15½ a 15½. — Zeeuwse Rogge f 11 a 11½. — Wister Gerst f 6.65 a 6.75, Zomer dito f 6.50 de Mud. — Walchersche Witteboonen f 17½ a 18; Dito Bruineboonen f 18. Dito Paardeboonen f 9½ per Mud. Zeeuwse Paardeboonen f 8.80 per Mud. — Kanariezaad werd op 12 gehouden, zonder kopers. — Raap- en Patent-Ofie

f 0.50 pr. vat hooger. Lijn-Ofie als voren. Walchersche Groene Erwtten zijn als opgeruimd te beschouwen.

ANTWERPEN, 1 Junij. Ruwe Suiker blijft zeer vast met een omzet van 228 kisten Havana.

Koffij zonder noemenswaardige omzet.

Huiden. Tet onveranderde prijzen zijn deze week 2000 stuks Buenos Ayres omgezet.

Rijst. Van Gepelde Aracan zijn 4000 balen verkocht.

Granen. Tarwe blijft tot verhoogde prijzen zeer gevraagd met zeer weinig voorraad. Rogge zonder prijsverandering met goeden handel.

LONDEN, 31 Mei. Ruwe Suiker. Vooral in de vreemde soorten blijft de kooplust aanhouden tot onveranderde prijzen.

Koffij. Native Ceylon blijft onveranderd op 47 s. 6 d. a 48 s. Talk iets vaster. Petersburg 51 s. 6 d.

LIVERPOOL, 30 Mei. Katoen. De verkoopen hebben op nieuw 80,000 balen bedragen. De rijzing sedert voorgaande Vrijdag bedraagt nu ½ d.

BORDEAUX, 29 Mei. Voorloop 3/6 op f 167½ goezen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 1 Junij Chaezar, Cypelo, Canton, L. v. Cowes.

HELVOLST, 1 Junij. Rotgans, Gräff Dirk III, Batavia. - Cotton, Globe, Havana.

BROUWERSHAVEN, 1 Junij. Jute, Zalt-Bommel, Baujoewangie naar Schiedam.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 2 Junij in fadine naar:

Ludowigh. & Manh. N. Schneckenberger, de Rijn.

Dusseldorp & Neus F. W. Meeuwse, Niederrein N°. 6.

Duisburg C. Scholten, Hoffnung.

Weesel F. Beijer, Wilhelmina.

Mainz F. Leijdekker, Mainz N°. 2.

AMSTERDAM, 2 Junij vertrokken:

Keulen H. S. Wilson, Rijn en Amstel.

Manheim J. M. Kimpel, die Harmonie.

Rijnhooyte ARNHEM 1 Junij 1 el 95 duim.

KEULEN 1 " 9 vt. 5 "

Advertentiën.

(997) Heden overleed in den ouderdom van ruim 64 jaren, Mevrouw CATHARINA PISTOR; eene ziekte van weinige weken maakte een einde aan haar weldadig leven.

's HAGE, C. J. SCHIEFBAAN.

29 Mei 1855. Exceutor Testamentair.

(1004) Voor de menigvuldige bewijzen van deelname mij betoond, bij het overlijden van mijn vader, den heer H. J. VAN GINKEL, bring ik mijne betrekkingen mijnen hartelijken dank.

Wed. H. J. VAN GINKEL, BRUNING.

Een Dienstmeisje dat zoo erg aan Rheumatische Ziekten geleden heeft, dat haar gezigt er scheef van getrokken was is door een **Goldbergerschen Ketting** daarvan geheel genezen. Zij heeft op aanraden van eenen Doctor in Haarlem ook een Ketting voor hare zuster gekocht, die aan Rheumatismus lijdt, en ons vergund bij navrage om verdere inlichting haar adres op te geven.

Goldberger's Kettingen

genezen hoofdpijn, aangezichts-, tand- en oorpijn, krampkolijk, maagkramp, borstkramp, hartkloppen, zenuwzwakte, beving, pijn in de leden, stijfte in de leden, gewrichtspijn, pootje, handjicht, vliegende jicht, zwakte der oogen, hardhoorigheid en alle andere rheumatische en zenuwziekten.

Zij worden voor f 1.80 — 2.70 — 3.60 — 5.40 in het **VERKOOPHUIS** en de bekende Dépôts verkocht.

(1005)

De Zalf en Pillen van Holloway geven verbazende uitkomsten in gevallen van roos. De heer W.... Z.... te Tilburg, was zeer onderhevig aan roos, en deze huidontsteking had zich over zijn geheele lichaam verspreid, en niettegenstaande hij menigvuldige geneesmiddelen had gebruikt vond hij geen baat. Eindelijk nam hij zijne toevlugt tot de zalf en pillen van Holloway, en het gevolg daarvan was, dat hij in weinige weken tijds geheel hersteld was. Dit geval heeft veel indruk verwekt.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50.

Potjes Zalf a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.03, f 13.85, f 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtse straat, N°. 22 te Amsterdam, bij L. J. Grootenboer, pothouder te Utrecht en bij J. STRAATHAN, hoofd-depouder te 's Bosch, alsmede te Londen, Strand 24, Holloway's Establishment.

(80)

Te Koop met of zonder Looijerij.

Op Rekvisitie van den Eigenaar, den Heer JOSEPH CHRISTIAN HUBERTUS VAN DER HEIJDEN, te Wijler, zal op Woensdag 27 Junij 's namiddags ten 3 uur, ten huize van den kastelein JON. GERR. WALTERS, te Wijler (Kreits Cleve) door den ondergeteekenden Notaris, publiek en finaal worden verkocht:

Een voor weinig jaren nieuw en solied gebouwd ruims Woonhuis, gemakkelijk ingerigt, **KOETSCHUIS** en **STALLING** voor 4 Paarden, een groote nieuw aangelegde **TUIN** met vele fijne **Vruchtboomen**, en eene **LOOIJERIJ** met 39 **Knipen** en 10 **Laven** onder dak, voorzien van Loopend Water en verders het daartoe behoorende. Deze bezitting ter grootte van circa 2 pruss. morgen, is gelegen in de gemeente Wijler-Kreits Cleve, aan de landstraat van Cleve naar Nijmegen, bij het zoo schoone en veel bezochte dorp Beek, bijzonder geschikt voor een Buitenverblijf, Logement of allerlei soort van Fabrieken, hebbende een aangenaam en vrij uitzigt, en voordeelig wegens de geringe opbrenging der belasting.

Naar verkiezing van den koper kan de helft der kooppenningen als eerste Hypotheek gesteld en ook de Looijerij van den aankoop uitgesloten blijven.

Dagelijks te zien en nadere inlichtingen te bekomen bij den eigenaar v. d. HEIJDEN, te Wijler, en bij den ondergeteekenden Notaris.

CLEVE, 11 Mei 1855. Dr. THOMAE, Notaris.

(957)

Te Koop.

Afzonderlijk of te Zamen.

Een voor twee jaren geheel nieuw gebouwd **Secrètaire-orgel**, in uitmuntend bewerkte Mahonijhouten Kast, hoog 1 el 7 pm 9 dm, breed 1 el 1 pm 2 dm, diep 6 pm 4 dm; hebbende een buitengewoon krachtvollen en heerlijken toon.

Een **6 Octaafs Piano-Forte** van Mueller, in een uitmuntend bewerkte kast, hebbende een sterken aanslag, en een zeer aangename klank. Het orgel-Piano en Zang-Muzijk. Belanghebbenden adresseren zich in persoon of met franco brieven, bij JON. VAN KROON, te Noordwijk.

(1002)

Een **Jufvrouw** van fatsoenlijke familie, van de R. C. Godsdienst, verlangt tegen het na-jaar of vroeger zich geplaatst te zien als **Huishoudster** of tot **Gezelschap eener ame**. Zij heeft verscheidene jaren bij respectabele families deze betrekking vervuld. Men wordt verzocht zich te adresseren onder de letters O. M. brieven franco, bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN te Amsterdam. (959)

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en wordt met succes gedebeiteerd:

de **Tweede Druk** van een Boekje:

Over de Onbevleete Ontvangenis

DER

HEILIGE MAAGD.

Getrokken uit de *Civiltà Cattolica* van November 1854, en uit het Italiaansch overgebracht door A. L. V. W., K. Pr.

Dit belangrijk boekje, voorzien van een aanprijzende Goedkeuring houdt in:

1°. Eene inleiding. 2°. Wat wij verstaan door het Leerstuk der Onbevleete Ontvangenis van Maria. 3°. Dat de Kerk door hare uitspraak omtrent dit punt geen nieuw geloofstuk schept, maar slechts verklaart en bevestigt het van ouds bestaand geloof. 4°. Welk gevoelen dit moet opwekken in de harten der geloovigen. — Voorts is daarbij gevoegd eene Negendaagsche Oefening om zich tot het feest der Onbevleete Ontvangenis voor te bereiden, gevolgd van de Litanie ter eere der Onbevleete Maagd. — De prijs is 20 Cents.

HERDERLIJKE BRIEF

VAN

ZIJNE HOOGWAARDIGHEID

FRANCISCHUS JACOBUS VAN VREE,

Bisschop van Haarlem.

Te Amsterdam bij C. L. van Langenhuyzen, Drukker en Uitgever.